

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 138

din 04.08.2006

privind soluționarea contestației formulate de către
S.C. S.R.L., înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr./23.06.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr./22.06.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./23.06.2006, asupra contestației depuse de S.C. S.R.L., având domiciliul fiscal în localitatea, nr., județul Suceava.

S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./12.05.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr./12.05.2006, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei reprezentând impozit pe profit și suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, petenta contestă și accesoriile aferente impozitului pe profit fără a menționa cuantumul acestora, motiv pentru care prin adresa nr./12.06.2006, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, s-a pus în vedere contestatoarei să menționeze suma contestată reprezentând dobânzi, majorări și penalități de întârziere.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./24.07.2006, petenta precizează că suma totală a accesoriilor contestată este delei, din care:

-lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei majorări aferente impozitului pe profit.

Din cele prezentate mai sus rezultă că S.C. S.R.L. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./12.05.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr./12.05.2006, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei impozit pe profit;
-lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
-lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L., cu domiciliul fiscal în localitatea, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./12.05.2006 și Raportul de inspecție fiscală nr./12.05.2006, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei reprezentând impozit pe profit, taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente.

Societatea contestă suma delei reprezentând impozit pe profit aferent unei baze de impunere delei, aducând următoarele argumente:

- pentru toate documentele justificative privind mărfurile achiziționate s-au întocmit forme legale privind intrarea în patrimoniu, achitarea contravalorii bunurilor, precum și vânzarea la export a bunurilor, care au fost corect înregistrate în contabilitate și pentru care au fost declarate obligațiile fiscale care au decurs din aceste operațiuni comerciale;

- toate bunurile cuprinse în facturile în cauză reprezintă mărfuri care au făcut obiectul unor contracte de export direct în Ucraina;

- petenta susține că a fost de bună credință în relațiile comerciale în cauză și că nu avea obligația legală de a face verificări cu privire la statutul fictiv/nonfictiv al societăților, cu privire la înregistrarea lor ca plătitori de TVA sau cu privire la persoanele care au ridicat facturile fiscale în cauză de la distribuitorii legali.

- petenta precizează că cele constatate de către organele de control au la bază corespondența purtată cu organele fiscale centrale, respectiv adresele nr./17.12.2004 și nr./26.07.2005 și P.V. nr./14.03.2005 precum și informații obținute din consultarea bazei de date a Gărzii financiare Centrale și a A.C.F. București, care nu au fost comunicate petentei, nefiind opozabile, motiv pentru care nu pot constitui probe în acest caz.

În susținerea cauzei, petenta invocă prevederile art. 95 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestatoarea precizează că nu este concludentă invocarea de către organele de control a art. 6 din H.G. nr. 831/1997, întrucât documentele cu regim special au fost ridicate de la unități agreeate de M.F.P., conform O.M.F.P. nr. 1603/2002 și sunt totodată formulare tipizate personalizate conform O.M.F.P. nr. 1849/2003.

Referitor la suma delei, petenta consideră ca fiind fără temei legal constatarea organelor de control că furnizorul societățiiSRL, care la rândul său

este furnizorul societății SRL (furnizorul – furnizorului), nu există iar SCSRL nu justifică proveniența mărfurilor și nu poate emite facturi fiscale către alte societăți comerciale.

Referitor la suma delei, petenta precizează că furnizorul SCSRL a ridicat facturile fiscale de la unități agreeate de M.F.P., facturi pe care le-a utilizat și după schimbarea domiciliului fiscal din București în Galați motiv pentru care consideră ca fiind fără temeii legal constatatarea organelor de control că furnizorul „nu a ridicat documentele de unități agreeate de M.F.P.”.

Petenta susține că schimbarea sediului unei societăți comerciale respectând principiul teritorialității, nu poate duce la nulitatea documentelor fiscale emise din alte localități decât fostul sediu de unde s-au procurat inițial documentele fiscale.

Referitor la suma delei, petenta susține că organele de control au considerat această cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil, pe motiv că un număr de 5 societăți care au emis facturile în cauză nu au fost găsite la sediul social declarat și nu figurează ca puncte de lucru. Petenta susține că această constatare a organelor de control nu are temeii legal, având la bază adresa nr./23.03.2005 emisă de A.C.F. Ilfov.

În susținerea cauzei petenta invocă prevederile art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și susține că nu sunt aplicabile prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din același act normativ, invocate de către organele de control.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, petenta precizează că organele de control au respins la rambursare această sumă pe motiv că D.G.F.P. București, prin adresele nr.16.02.2006, nr. din 24.02.2006, comunică faptul că „facturile fiscale nu au fost achiziționate de societățile prezentate”, motiv pentru care organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997.

Contestatoarea susține că în speță sunt aplicabile prevederile Cap. 10 din Codul Fiscal, respectiv art. 145 alin. 3 și alin. 8 și ale pct. 51 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a codului fiscal.

Petenta susține că taxa pe valoarea adăugată în sumă delei este aferentă achiziției unor bunuri destinate realizării de operațiuni taxabile, deducerea taxei pe valoarea adăugată s-a făcut pe baza facturilor fiscale în original, emise în regim personalizat și care conțin toate informațiile prevăzute de lege.

II. Prin Decizia de impunere nr./12.05.2006, Activitatea de Control Fiscal Suceava a stabilit că S.C. S.R.L. datorează bugetului de stat sumalei, reprezentând:lei impozit pe profit,lei taxa pe valoarea adăugată,lei dobânzi aferente impozitului pe profit,lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit șilei majorări aferente impozitului pe profit.

În urma corespondenței purtate cu organele de inspecție fiscale teritoriale, organele de inspecție fiscală din cadrul ACF Suceava au constatat că în perioada 14.07.2004 – 30.09.2005, S.C. S.R.L. a înregistrat în contabilitate facturi

fiscale emise de furnizori fictivi sau furnizori care nu desfășoară activitate economică și care nu au ridicat aceste documente de la centrele abilitate.

Referitor la impozitul pe profit pentru anul 2004

1. Organele de control au constatat că S.C. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală seria IF ACB nr./01.09.2004 în valoare delei cu TVA aferent în sumă de lei, emisă de S.C.S.R.L. Prin procesul verbal nr./14.03.2005 întocmit de către organele de specialitate din cadrul ACF Ilfov în urma verificării efectuate la S.C.S.R.L., s-a constatat că furnizorul acesteia nu există.

2. Prin adresa nr./17.12.2004 emisă de către D.G.F.P. București s-a comunicat că un număr de 5 societăți furnizoare nu figurează în baza de date, respectiv S.C.S.R.L. București – C.F., S.C. S.R.L. București – C.F., S.C. S.R.L. București – C.F., S.C. S.R.L. București – C.F., S.C. S.R.L. București – C.F., acestea fiind societăți fictive, iar valoarea totală a facturilor fiscale emise aceștia este delei.

3. Din consultarea bazei de date a Gărzii Financiare Centrale București a rezultat faptul că topul de facturi din care face parte factura fiscală seria BACT nr./03.08.2004 emisă de S.C.S.R.L. București în valoare totală delei, TVA aferent delei, a fost ridicat de la distribuitorul autorizat de către o altă societate, respectiv S.C.S.R.L. București.

4. Prin adresa nr./26.07.2005 emisă de ACF București s-a precizat că un număr de 9 facturi fiscale emise de S.C. S.R.L. București, în valoare totală delei și TVA aferent în sumă de lei, au fost ridicate de la distribuitori autorizați de către S.C. S.R.L. București.

De asemenea, prin aceeași adresă s-a transmis că topul de facturi din care face parte factura fiscală seria BACU nr./17.08.2004 cu valoarea delei și TVA aferent de lei, emisă de S.C.S.R.L. București și topul de facturi din care fac parte facturile fiscale seria BACS nr./25.08.2004 și nr./31.08.2004, emise de S.C.S.R.L. București în valoare delei, TVA aferent delei, au fost ridicate de la unitățile agreeate de către alte societăți decât cele care le-au emis.

5. Din consultarea bazei de date a Ministerului Finanțelor Publice, s-a constatat că furnizorul S.C.2002 S.R.L. București are de fapt domiciliul fiscal în municipiul Galați din data de 24.04.2003, iar facturile emise de aceasta au înscrisă seria B ACP serie ce aparține municipiului București, localitate de unde S.C.2002 S.R.L. Galați nu avea dreptul de a ridica documente cu regim special. Această societate a emis către S.C. S.R.L. un număr de 5 facturi fiscale în valoare totală delei cu TVA aferent delei.

6. Prin adresa nr./23.03.2005 emisă de ACF Ilfov se precizează că societățile comercialeS.R.L. – CF,S.R.L. – CF,S.R.L. – CF,S.R.L. –CF și S.R.L. – CF, nu au fost găsite la sediul social și nu au fost declarate ca puncte de lucru, valoarea totală a facturilor emise de aceste societăți către S.C. S.R.L. fiind delei fără TVA.

7. Prin adresa nr./26.07.2005 emisă de ACF București s-a transmis că factura fiscală seria BACR nr./19.10.2004 emisă de S.C.S.R.L. București

în valoare de lei, TVA aferent de lei, a fost ridicată de S.C.S.R.L. București iar topul de facturi din care face parte factura fiscală seria BVDS nr./16.11.2004, emisă de S.C. S.R.L. București, în valoare de lei, TVA aferent de lei, a fost ridicat de la distribuitorul autorizat de către o altă societate comercială.

8. Prin adresa nr./04.11.2005, emisă de ACF București, s-au precizat următoarele:

- factura fiscală seria BACR nr./16.12.2004, emisă de S.C. S.R.L. București, în valoare de lei, TVA aferent de lei, a fost ridicată de la distribuitorul autorizat de către S.C.S.R.L. București;

- un număr de 3 facturi fiscale, emise de S.C.S.R.L. în valoare totală de lei, TVA aferent de lei, au fost ridicate de la distribuitorul legal de S.C.S.R.L. București;

- un număr de 8 facturi fiscale, emise de S.C. S.R.L. București în valoare totală delei, TVA aferent delei, au fost ridicate de la distribuitorii autorizați de S.C. S.R.L. București și de S.C. S.R.L. București;

- topul de facturi din care face parte factura fiscală seria BACS nr./30.10.2004 în valoare de lei cu TVA aferent de lei emisă de S.C. S.R.L. București a fost ridicat de altă societate.

Având în vedere că societățile sus menționate nu au ridicat documentele cu regim special de la unități agreeate de Ministerul Finanțelor, organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997 și prin urmare nu au calitatea de document justificativ, motiv pentru care au stabilit în sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar aferent anului 2004 în sumă delei.

Referitor la impozitul pe profit pentru anul 2005

În urma inspecției fiscale organul de control a recalculat impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2005 – 30.09.2005, ca urmare a următoarelor aspecte:

1. Prin adresa nr./04.11.2005, emisă de ACF București s-a precizat că topul de facturi din care fac parte facturile seria BVDS nr./14.05.2005 în valoare de lei cu TVA aferent de lei și factura seria BVDS nr./06.06.2005 în valoare de lei cu TVA aferent de lei, emise de S.C.S.R.L. București au fost ridicate de la distribuitorii autorizați de altă societate.

2. În baza adresei nr./05.01.2006 emisă de ACF București organele de control au constatat că S.C. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă mai multe facturi fiscale în valoare totală delei cu TVA aferent delei, facturi care au fost ridicate de unitățile abilitate de către alte societăți decât cele care le-au emis.

Având în vedere că facturile prezentate mai sus nu au fost ridicate de la unitățile agreeate de către societățile care le-au emis, organele de control din cadrul ACF Suceava au considerat că au fost încălcate prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997, motiv pentru care au stabilit un impozit pe profit suplimentar aferent anului 2005 în sumă delei.

În consecință, pentru perioada verificată 14.07.2004 – 30.09.2005, organele de control au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă totală delei, în baza prevederilor art. 1 și 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea

modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 4 din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată, art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale art. 14 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit în sumă delei organele de control au calculat dobânzi în sumă delei, majorări de întârziere în sumă de 10.045 lei și penalități de întârziere în sumă delei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

În urma verificărilor efectuate pentru perioada 01.07.2005 – 30.09.2005, în vederea soluționării cererii de rambursare a taxei pe valoare adăugată, organele de control au constatat că S.C. S.R.L. a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții de bunuri în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, deoarece au fost ridicate de la unități agreate de M.F. de către alte societăți decât cele care le-au emis. Constatările organelor de control au la bază adresele nr./24.02.2006, nr./24.02.2006, nr./24.02.2006 și nr./24.02.2006, emise de D.G.F.P. București.

Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora și prevederile pct. 51 alin. 2 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Codului fiscal, motiv pentru care au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. În ceea ce privește suma contestată delei, reprezentând impozit pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă delei, înscrise în facturi ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele fiscale au constatat că S.C. S.R.L. a înregistrat în contabilitate facturi fiscale în sumă totală delei (fără TVA), provenind de la furnizori care nu există în baza de date a D.G.F.P. București sau care nu au ridicat aceste facturi de la centrele abilitate cu comercializarea acestora.

De asemenea, organele de control au constatat că societatea a înregistrat în evidența contabilă factura fiscală seria IF ACB nr./01.09.2004 în valoare delei cu TVA aferent în sumă de lei, emisă de S.C.S.R.L. și că furnizorul acesteia nu există.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală consideră că societatea a înregistrat în mod nejustificat cheltuieli în sumă totală delei în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, cu

consecința diminuării profitului impozabil și a impozitului pe profit aferent, motiv pentru care au stabilit în sarcina societății un impozit pe profit suplimentar în sumă delei, din care:

-lei aferent perioadei 14.07.2004 – 31.12.2004;
-lei aferent perioadei 01.01.2005 – 31.12.2005.

În drept, în ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor la calculul profitului impozabil sunt aplicabile prevederile **art. 21, pct. 4, lit. f** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Din textul de lege citat mai sus se reține că nu pot fi deduse la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În ceea ce privește definirea noțiunii de document justificativ sunt aplicabile prevederile **art. 6 alin. 2** din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată la data de 20.01.2000, care precizează:

ART. 6

„(2) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Potrivit art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, *„Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”*

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresele nr./26.07.2005, nr./04.11.2005 și nr./05.01.2006, emise de ACF București precum și din consultarea bazei de date a Ministerului Finanțelor Publice, rezultă că facturile în cauză au fost ridicate de la unitățile abilitate de către alte societăți decât cele care le-au emis.

Situația detaliată a acestor facturi este redată în anexele 7, 8 și 9 existente la dosarul cauzei.

Prin adresa nr./17.12.2004 emisă de D.G.F.P. București se transmite că un număr de 5 societăți comerciale care au emis o parte din facturile în cauză, nu există în baza de date, fiind societăți fictive.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că valoarea totală fără TVA a acestor facturi este delei.

Întrucât facturile fiscale menționate mai sus nu există sau au fost ridicate de la distribuitorii legali de către alte societăți decât cele care apar la rubrica emitent, se trage concluzia că aceste documente nu provin din surse legale și, în consecință, nu au calitatea de document justificativ, motiv pentru care cheltuielile înscrise în aceste facturi nu sunt deductibile fiscal.

Din procesul verbal nr.1/14.03.2005 întocmit de ACF Ilfov, rezultă că furnizorul societățiiSRL, care a emis către S.C. S.R.L. factura seria ACB nr./01.09.2004 în valoare delei cu TVA aferent de lei, nu există, motiv pentru care factura în baza căreia S.C.SRL a achiziționat bunurile de la furnizorul său, nu are calitatea de document justificativ iar operațiunea nu poate fi înregistrată în evidența cumpărătorului.

Având în vedere faptul că factura prin care SCSRL a achiziționat bunurile nu are calitatea de document justificativ, rezultă că nici factura seria ACB nr./01.09.2004 prin care SCSRL refacturează bunurile către SC SRL nu are calitatea de document justificativ și nu poate fi înregistrată în contabilitatea beneficiarului.

Din cele prezentate se trage concluzia că bunurile care au făcut obiectul unor tranzacții succesive în urma cărora au ajuns în proprietatea SC SRL sunt de proveniență ilegală, deoarece furnizorul inițial al acestora este o societate care nu există.

Față de cele arătate mai sus se reține că organele de control în mod legal au stabilit că factura fiscală seria ACB nr./01.09.2004, emisă de SCSRL nu are calitatea de document justificativ, iar cheltuielile înscrise în această factură, în sumă delei, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

În ceea ce privește determinarea profitului impozabil sunt aplicabile prevederile **art. 19 alin. (1)** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

Din textul de lege citat mai sus se reține că profitul impozabil se majorează cu cheltuielile nedeductibile fiscal.

Potrivit **art. 21 alin. 4 lit. f** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, nu sunt deductibile fiscal **„cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii prin care să se facă dovada efectuării operațiunii”**.

Din raportul de inspecție fiscală atacat se reține că organele de control au recalculat profitul impozabil aferent perioadei 14.07.2004 – 30.09.2005 majorându-l cu suma cheltuielilor considerate nedeductibile, și au stabilit un **impozit pe profit suplimentar în sumă delei, din care:**

-lei – impozit pe profit aferent anului 2004;
-lei – impozit pe profit aferent anului 2005.

Având în vedere prevederile legale menționate și faptul că facturile fiscale precizate mai sus, nu au calitatea de document justificativ, ele neprovenind din surse legale, se reține că organele de control în mod legal au stabilit în sarcina societății SRL un impozit pe profit suplimentar în sumă delei, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere **se va respinge ca neîntemeiată.**

2. În ceea ce privește suma contestată delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe dacă S.C. S.R.L. putea beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei aferentă achizițiilor de bunuri efectuate în baza unor facturi ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că, în perioada 01.07.2005 – 30.09.2005, SC SRL a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată în sumă delei în baza unor facturi fiscale reprezentând contravaloare marfă de la furnizori care nu au ridicat aceste documente de la centrele abilitate cu comercializarea acestora.

Situația acestor facturi este prezentată în anexele 7, 8 și 9 existente la dosarul cauzei.

Organele de control au considerat că aceste facturi nu au calitatea de document justificativ, întrucât nu au fost procurate pe căi legale și au fost întocmite în fals, drept pentru care au stabilit că SC SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, înscrisă în aceste facturi.

În drept, în ceea ce privește **exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată** sunt aplicabile prevederile **art. 145 pct. 8 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o

persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”

Din textele de lege citate mai sus se reține faptul că exercitarea dreptului de deducere se efectuează pe bază de facturi fiscale emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, legal întocmite, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, și procurate pe căi legale.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că S.C. S.R.L. a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată în sumă delei în baza unor facturi fiscale reprezentând contravaloare marfă de la furnizori care nu au ridicat aceste documente de la centrele abilitate cu comercializarea acestora, situația acestor facturi fiind prezentată în anexele 7, 8 și 9 existente la dosarul cauzei.

Potrivit art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, *„Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.”*

Având în vedere prevederile legale menționate și faptul că facturile fiscale precizate mai sus, nu au calitatea de document justificativ, ele neprovenind din surse legale, se reține că organele de control în mod legal au stabilit că SC SRL nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei înscrisă în aceste facturi, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca neîntemeiată.

3. Referitor la suma delei, reprezentândlei dobânzi aferente impozitului pe profit,lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit șilei majorări aferente impozitului pe profit.

În fapt, organele fiscale au calculat pentru impozitul pe profit în sumă delei, stabilit suplimentar, dobânzi în sumă delei, penalități de întârziere în sumă delei șilei majorări de întârziere, pentru perioada 25.10.2004-05.05.2006.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- începând cu 1.01.2004, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

ART. 108

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii.”

ART. 109

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;

b) pentru impozitele și taxele stinse prin executare silită, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător;

c) pentru impozitele și taxele debitorului declarat insolvabil, dobânzile se calculează până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilității, inclusiv.”

ART. 114

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin republicare la data de 24.06.2004, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au devenit art. 114, 115 și 120, având același conținut.

Articolul 120 a fost modificat prin Legea n. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

<<(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare

scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.>>

Dobânzile, majorările și penalitățile de întârziere în sumă delei, aferente impozitului pe profit, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului pe profit în sumă delei iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor, majorărilor și al penalităților de întârziere, aceasta datorează și suma delei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru impozitul pe profit, contestația a fost respinsă, urmează a **se respinge contestația și pentru dobânzile, majorările și penalitățile de întârziere aferente.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 19 alin. 1 și art. 21 alin. 4 lit. f și art. 145 pct. 8 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 108, 109 și 114 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 186 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE:

- **respingerea contestației formulate de S.C. S.R.L., împotriva Deciziei de impunere nr./12.05.2006 emisă de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând:**

-lei – impozit pe profit;
 -lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
 -lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
 -lei – majorări aferente impozitului pe profit;
 -lei – taxa pe valoarea adăugată,
- ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.